

Danne d. 23/12. 32.

Hvor Her. Martinus
og Læsne!

Nu står saa Julestider for Døm,
og for dem som er alvorlig tankende
Mennesker, hvis Tanker bishoffes sig med
Ting, som er af mere end fysisk Natur,
Mennesker som har en Indstilling
angaaende religiøse Problemer, dae i
sin daglige Oplæsning af Bibel, siger at
lytte til Bibels egen Tale, og forsiger at
forske Videnskabens enige Sprøjt;
saadanne Mennesker vil jo ganske
naturligt i denne Tid i Tankerne mø-
des med, den Christus som sidder Yuler
nat, den Christus som i Vidue Kunde
udtalede Ord „Det er fuldlært“, naar
ni læsner ikke dette, kan vi jo sige som
Pilatus „Se hvilke Menneske“

Kaar mine Tanker og indre Følelser
forsiger at fjerne det Glas der i Form
af Mystik for mig heds alt Smiler

over mangel af magt af det som
er stort af magt og betydningfuldt
i gudommelig Himmelværelse, saa lykkes
det jo dog ikke tilfælde for mig,
da jeg stadigvel bliver stillet overfor
at, ud fra Formeaninger, eller en brugen
til at Tro, da jeg ikke kan, eller ikke
er ved at oplore det som Videt.

Nu kunne det imidlertid synes
som om jeg passerer et Vindspunkt
i mit liv, daas jeg læser Den Bag
berkeplads mig med Symbolerne, saa
føles jeg det næsten som noes der staaer,
at gamle og fuldgaangne se alt er
bliven nyt. Med dette sigter jeg ikke
til at ville give Månenude af at være
bliven et lidet Menneske, men jeg
føles som jeg oplore og ser det æg-
lige Livs Opførsel og Tildragelser som
man en anden Gymninkel ram far,
daa nemlig at i Maagang og Trængsel
betragter ellers virker Midmole ikke pa
mig som lidige, hvor jeg følte mig
i saadanne Stundes som angrebet
af Tomhed og Ensamhed.

Men dette begyndende at kunne føle
Livets Mening, ikke paa Grundlag af Tro
men paa Vidue, var frem til Førstnævnte
at at Livets Opførelse kun træder alt
ogsaa mere modifisert setr om Vojen
gaar frem gennem Kamp og Bonnerligher-
der. Og derfor nu ior med disse højtidel-
dage vil jeg mere Farvognet taknemlig
søs, at det blev min Sad at skulde
mådes med Dom Martinus, og blive
gjort bekendt med de Aabarbordser,
og den Vide, om det gudommelige
Verdensalt, som dor paa saa vidunderlig
Maade er gjort Udtryk for i "Livets
Boj", og man ikke vi saa kunne tilgne
os det paa en Maade som vi blv
istands til nafra fra disse Idiater
at kunne foregaa andre med et godt
Eksempl nafra sin Verennaade i
den daglige Omgivelser; at De i nogen
Maade kunne se Bewirke for at det
som De har gjort Verden ikke skal
blive forgæves. Aldan nu en Tak
for alt godt i det Aar dor vi
gaar paa Held, en Tak tillader

jem mig også at sende ^{ha} nu lille
Kris, for det samme vi er blevet givne
for i Anledning af Larsens Besøg.

Ja, Tak for alt kære Venner,
med ønsket om en rigtig glædelig
Jul og et godt Nytaar! Et vigtigt
der mere beslutte i at der gennem
fortsat Hornsprør, og ydmygt ud -
breddelse og Hunderakab til de Visdoms-
imponser indreets Boj." for den ved
at vinde myt Venner for Lösning
af direkte Tidrandsens højeste
Problemer og Idealer for den
samlede Menneskehed.

P. Frits